

peget af medlemsstater, hvis industrielle udvikling er særlig betydelig, mens de øvrige 8 har været valgt af de øvrige medlemsstaters regeringsdelegerede på arbejdskonferencen.

Disse regler om styrelsesrådets størrelse og sammensætning har uforandret været gældende siden 1922. I den forløbne tid er arbejdsorganisationens medlemstal imidlertid forøget betydeligt, idet organisationen, der ved sin oprettelse i 1919 havde 43 medlemmer, nu har et medlemstal på 66. For at muliggøre en passende repræsentation i styrelsesrådet af de meget forskellige interesser, som medlemsstaterne nu repræsenterer, har konferencen fundet det ønskeligt at gennemføre en mindre udvidelse af styrelsesrådets medlemstal, hvorved forholdet mellem de enkelte gruppers størrelse bibeholdes. Efter ændringen vil styrelsesrådet bestå af 40 medlemmer, nemlig 20 regeringsrepræsentanter, 10 arbejdsgiver- og 10 arbejderrepræsentanter, og af regeringsrepræsentanterne vil 10 repræsentere de vigtigste industrilande blandt medlemsstaterne, mens de øvrige regeringsmedlemmer vælges af de øvrige medlemsstaters regeringsdelegerede på arbejdskonferencen.

Som følge af de således ændrede regler om styrelsesrådets medlemstal gennemføres samtidig nogle redaktionelle ændringer i statuttens bestemmelser om det antal medlemmer af styrelsesrådet, der kan forlange rådet indkaldt til ekstraordinære møder, og om fremtidige forandringer af statutten.

Endvidere medfører akten bortfald af en bestemmelse i den hidtidige statut om, at mindst 6 af styrelsesrådets regeringsrepræsentanter skal repræsentere ikke-europæiske stater. Denne bestemmelse blev i sin tid indsat i statutten for at forhindre, at de europæiske medlemmer af organisationen skulle få en for dominerende stilling, men styrelsesrådet har i lang tid haft en sådan sammensætning, at bestemmelsen har været uden praktisk betydning, og med de ikke-europæiske staters voksende indflydelse i arbejdsorganisationen synes en sådan bestemmelse overflødig.

I sin fremsættelsestale oplyste *socialministeren*, at statutændringen hidtil er blevet ratificeret eller tiltrådt af 20 medlemsstater. Til dens ikrafttræden kræves imidlertid tiltrædelse af